

TAMO GDE PRESTAJE KOPNO, POČINJE ŽIVOT...

RONILAČKI SVET

**STANOVNICI MORA:
ŠKRPINA**

**JOHN BENNET:
PUT NA 1000 FT**

**DREGER:
OPREMA ZA PROFESIONALCE**

**VAS VODI NA RONJENJE
RED SEA, EGYPT!**

**KONTAKT: 011 32 33 501
E-MAIL: INFO@KONTIKI.CO.YU
BEOGRADSKA 71
11000 BEOGRAD**

**.....ronite
u Crvenom moru!**

**Dive Center
Gulf Divers, Hurgada**

**Contact: Said Amin (owner), said@gulfdivers.com,
mobile 99 201 221 83 773 - Corniche Road, Hurgada, Red Sea, Egypt**

U OVOM BROJU

OD BROJA DO BROJA:

Vesti 4

SAVREMENE TEHNOLOGIJE:

Drager - Oprema za profesionalce 7

STANOVNICI MORA:

Škrpina 10

SEĆANJE

Ispod 1000 ft 13

TEST OPREME:

Novo u Mares-u 16

RONILAČKI GLOBUS:

Hurgada 18

KNJIGE:

Ronjenje na dah i podvodni ribolov 21

REPORTAŽA:

Smrtonosni talas - Cunami 22

PREDSTAVLJAMO:

Festina 25

DIVE TECH, EDUKACIJA:

Delfin servis 27

APNEA:

Zrenjaninci najbolji 28

LEPO, KVALITETNO I SIGURNO:

Downunder resources &
Hobotnica diving center 29

INICIJATIVA:

Predlog za prestrukturaciju sopas-a
u načelu 31

U AKCIJI:

SDT Svet ronjenja 33

TRENING:

Pančevački bazen - oaza plavetnila 34

Impresum:

Izdavač: PRINT ART, Pančevo

Glavni odgovorni urednik:

Janez Kranjc

Zamenik glavnog urednika:

Dragan Gagić

Tehnički urednik:

Slobodan Gajić

Direktor marketinga:

Ivana Orlović

Filmovanje:

INFINITY, Pančevo

Štampa:

PRINT ART, Pančevo

Saradnici:

Danilo Škurić, Vladan
Milisavljević, Miljan Knežević,
Milorad Đuknić, Božana Ostojić,
Aleksandar Karjuk, Petar
Počuča, Đorđe Branisavljević,
Aleksandar Mitić, Predrag
Radifković, Živojin Milanović,
Vlatko Taleski, Slobodan
Baranjin, Gradimir Ivanić, Goran
Dimitrić, prim.dr. Miodrag
Živković, Boško Alaica,
Gordana Karović, Predrag
Radifković, Aleksandar Mitić.

Kontakt:

svetronjenja@yahoo.com
+381 63 770 66 70

Naslovna strana:

foto: Janez Kranjc

Dani Ronjenja u Jagodini

Tokom aprila meseca u Jagodini se održavala manifestacija „Dani Ronjenja“ u organizaciji RK „Svet Ronjenja“. Ceo događaj je imao za cilj popularizaciju ronilačkog sporta među mladima i onima koji se tako osećaju. Program manifestacije je u tu svrhu i započeo gostovanjima na lokalnim televizijama, kursovima ronjenja, projekcijama podvodnih filmova, dečjim likovnim konkursom i izložbom podvodne fotografije autora Janeza Kranjca. U Kulturnom centru Jagodine bilo je izloženo četrdesetak fotografija, snimljenih u podmorju Crne Gore na delu obale od Čanja do Rosa. Autor je u većini slučajeva koristio makro i close-up tehniku, a u manjem ambijentalno snimanje.

Takođe, posetiocima su prikazana i tri kratka dokumentarna filma („Sigurnost u avanturi“, „RAS MOHAMED“ – autor Dragan Milutinović, „PALMA Dive Team na Crvenom moru“ – produkcija SVET RONJENJA).

Realizaciju manifestacije „Dani Ronjenja“ je značajno pomogla SO Jagodina i njen predsednik Dragan Marković Palma, Zoran Gligorijević predsednik JASA, kao i lokalne televizije PALMA PLUS i TV Jagodina.

Uspeh ekipe snimatelja KPA „Beograd“

4. International Kemer Underwater Days održani su od 16. -19. maja 2005. godine u Kemeru, Antalija (Turska). Organizatori ovog festivala su sad vec tradicionalno, Underwater Archeological Research Association (ASAD) i Foundation for the Promotion of Kemer (KETAV).

International Kemer Underwater Days sastoje se od takmičenja u podvodnom video snimanju i podvodnoj fotografiji, kao i seminara o podvodnom snimanju i fotografiji, seminara o podvodnoj arheologiji i izložbe dečjih crteža na temu podvodnog sveta.

Takmičenje za podvodno video snimanje se odvijalo u dve kategorije: Emre Omur Underwater Nature Video Imaging Competition i Ekrem Akurgal Underwater Archeology Video Imaging Competition. Kod podvodnih fotografa je situacija bila slična: Nurdoğan Özkaya Underwater Nature Photography i Jale Inan Underwater Archeology Photography Competition.

U svim kategorijama takmičari mogu koristiti kamere bez ograničenja u pogledu formata, objektiva, svetla, filtera itd. Snima se na unapred određenom terenu od strane organizatora, u ograničenom vremenu, postujući sva ronilačka pravila (roni se u paru, u krivulji sigurnosti, max. dubina do 30 m. itd.). Ekipa „KPA BEOGRAD“ (ujedno predstavlja i SOPAS), u sastavu Milorad Đuknić i Bruno Bratović takmičila se u podvodnom video snimanju u obe kategorije. Iako je međunarodna konkurencija je bila veoma jaka, osvojeno je prvo mesto u Nature Video Imaging Competition, i DRUGO MESTO u Underwater Archeology Video Imaging Competition.

Valja napomenuti da je DRUGO MESTO u Nature Video Imaging Competition i PRVO MESTO u Underwater Archeology Video Imaging Competition, osvojio **Danny Van Belle** iz Belgije, prošlogodišnji pobednik Festivala iz Antiba.

Na 4. International Kemer Underwater Days bili su prisutni predstavnici Nemačke, Južne Afrike, Sejšela, Belgije, Kipra, Spanije, Rusije i Turske.

Na Bogojavljanje Perašević prvi stigao do krsta

Tradicionalno plivanje za krst, koje se svake godine održava na Bogojavljanje na reci Neri kod Vračevgaja, održalo se 19. januara 2005. godine. Članovi KPA Bela Crkva su aktivno učestvovali. Sam svečani čin plivanja obezbeđivali su ronionci Savatović Slobodan i Virag Oskar. Članovi kluba Stevanović Miroslav i Perašević Dragan učestvovali su u plivačkoj trci, gde je Perašević Dragan uspeo da prvi stigne do ledenog krsta i preda ga Njegovom Preosveštenstvu Episkopu Banatskom gospodinu Nikanoru.

Okitali jelku pod vodom!

Poslednjih dana decembra prošle godine, na Adi Ciganliji grupa maštovitih ronilaca je priredila ispraćaj 2004. godini okitivši jelku pod vodom. Naime, ronionci iz ronilačkih klubova „Tuljani“, „Hidroarheolog“, „ARI“, „Big Blue“ i „Svet Ronjenja“ su se sakupili i pod vodu Savskog jezera poneli novogodišnje ukrase. Dan je bio sunčan i neobično topao za to doba godine, ali je zato voda bila izuzetno hladna, a vidljivost fenomenalna! Opterećena tegovima u korenu, a na vrhu privezana za bovu jelka je pod vodom stajala u savršeno uspravnom položaju. Ostalo je još samo da se okiti. Posebno pripremljeni (probušeni) ukrasi nestvarno su počeli da se pojavljuju na granama jelke. Nakon što su jelku okitali, ronionci su krenuli u podvodno razgledanje Ade Ciganlije. Neverovatna vidljivost i niska temperatura su učinili

da ronjenje ispod površine Ade Ciganlije bude uzbudljiv doživljaj. Nakon obavljenog zadatka druženje se nastavilo u kafiću „Red Shoes“ uz obavezan roštilj

NOVA PRAVILA IGRE

NOVE PRAVNE SMERNICE ZA IZVOĐENJE PODVODNIH AKTIVNOSTI U VODAMA CRNE GORE

Regionalni Centar za kontrolu na moru, je 16. maja sazvaio sastanak na kojem su predložena najnovija zakonska akta za ronjenje u vodama Crne Gore. Sastanku je prisustvovalo dvadesetak predstavnika klubova iz SCG. Razlog ovog okupljanja su bile izmene i dopune Pravilnika za vršenje podvodnih aktivnosti u vodama Republike Crne Gore (Službeni list RCG, broj 051/05-253/1). Svi prisutni su se složili da je prošlogodišnji tragični bilans (pet ronilačkih incidenata sa fatalnim ishodom) nedopustiv, te da se hitno moraju preduzeti mere u sprečavanju novih incidenata. Iz tih razloga sa izuzetnom pažnjom su prezentovane novine, koje imaju za cilj što veću bezbednost ronilaca u vodama Crne Gore.

Novi pravilnik, dopušta ronjenje kao organizovano ili individualno. Pod organizovanim ronjenjem se podrazumeva ronjenje koje obavlja ronilački centar, ronilački klub ili drugo pravno ili fizičko lice. Za ovakvu aktivnost neophodno je dobiti dozvolu za obavljanje podvodnih aktivnosti koju izdaje RCUD i rešenje o registraciji izdato od nadležnog organa Republike Crne Gore, pod stalnim nadzorom ovlašćenog stručnog lica (vođa ronjenja) i koje je upisano u dnevnik ronjenja. Vođa ronjenja mora najmanje biti ronilac sa tri zvezde (P***), odnosno ronilac sa ekvivalentnom kvalifikacijom neke od međunarodnih ronilačkih asocijacija i škola ronjenja. Pod individualnim ronjenjem se smatra obavljanje podvodnih aktivnosti pod nadzorom instruktora ronjenja koji ima odobrenje za obavljanje podvodnih aktivnosti za instruktora, izdato od strane RCUD, uz obavezno upisivanje u dnevnik ronjenja. Odobrenje se izdaje nakon potpisanog sporazuma između RCUD i ronilačkog instruktora, a ono važi tokom jedne kalendarske godine i može se obnavljati.

Dnevnik ronjenja izdaje organizator ronjenja, posebno za svakog vođu ronjenja. Dnevnik sadrži, naročito podatke o:

- organizatoru ronjenja (ime, prezime, naziv i sedište organizatora ronjenja), odobrenje za rad instruktora i odobrenje za rad organizatora ronjenja izdato od RCUD
 - vođu ronjenja (ime, prezime, kvalifikacija, broj ronilačke kvalifikacije, broj odobrenja za obavljanje podvodnih aktivnosti, podaci o obavljenom zdravstvenom pregledu)
 - ronjenju (datum i sat ronjenja, mesto ronjenja, vrsta ronjenja, planirano vreme trajanja i maksimalna dubina ronjenja)
 - učesnicima ronjenja (ime i prezime, broj ronilačke legitimacije, državljanstvo i kvalifikacija)
 - planu ronjenja i skici akvatorija
 - svakom ronilačkom udesu koji se eventualno dogodi tokom izvođenja ronjenja
- Dnevnik ronjenja overava Regionalni centar za kontrolu na moru.

Organizator ronjenja mora na mestu ronjenja imati: osnovni pribor za pružanje prve pomoći i pribor za pružanje prve pomoći kiseonikom, sredstvo komunikacije, istaknute telefonske brojeve rekompresionih komora i službi spašavanja i traganja na moru, program transportovanja unesrećenog ronionca i naravno, dnevnik ronjenja. U skladu sa svetskim standardima, uvedeno je i obavezno osiguranje koje mora imati vođa ronjenja.

Sastanak je završen sa usvojenim stavom da je poštovanje ovih propisa, jednakih za sve, neophodno ukoliko se želi podići kvalitet, a pre svega bezbednost prilikom ronjenja.

NORD

Kikindska 4
26000 Pančevo
Tel/fax:(+ +381)13-313-919
Mob:063-80-55-360

Otona Županića 47
11070 Beograd
Tel/fax:(+ +381)11-602-896
Mob:063-8200-888

Profesionalno ronjenje-podvodni radovi

- Lociranje i vađenje eksplozivnih sredstava
- Održavanje i nadzor na prevodnicama
- Podvodno sečenje i zavarivanje
- Polaganje vodovodnih i kanizacionih cevi
- Podvodno betoniranje i sanacija objekata
- Polaganje telefonskih i elektro kablova
- Podvodno miniranje,iskop i čišćenje

- Podvodna video i foto snimanja
- Vađenje potopljenih plovila i predmeta
- Održavanje i nadzor na zatvaračima i rešetkama hidroelektrana i pumpnih stanica
- Podvodno čišćenje trupa brodova
- Podvodna antikorozivna zaštita

Dräger

Oprema za profesionalce

Bitna je razlika između profesionalnog (tehničkog) i rekreativnog ronjenja. Od ovog broja časopis Ronilački Svet počinje sa tekstovima u kojima će predstavljati opremu koja se koristi u profesionalnom ronjenju i obavljanju najkompliciranijih ronilačkih zadataka. Počnimo sa jednim od lidera na svetskom tržištu – Dreger Tehnika.

Daljina morske obale nije bila prepreka pedantnim i preciznim Nemcima da razviju najsavremeniju i najkvalitetniju opremu, kada je tehničko ronjenje u pitanju. Birajući proizvode koje bi predstavili čitaocima, naišli smo na mali problem – među vrhunskim proizvodima trebalo je napraviti selekciju i izabrati modele koje ćemo prezentovati. Stoga smo odlučili da ovaj tekst podelimo na dva dela, kako ne bi propustili neke od zaista jedinstvenih Dreger proizvoda. Pa, da počnemo ...

The Personal Safety Sistem

Dräger PSS Dive (The Personal Safety Sistem) je pre svega namenjen profesionalcima. U osnovi je zamišljen kao koncept koji omogućava pravljenje vaše sopstvene konfiguracije ronilačkog kompleta. Ovaj sistem nudi prilagodljiva rešenja za svaki ronilački zadatak.

Dräger PSS Dive je odavno već prihvaćen u mnogim organizacijama koje se profesionalno bave ronjenjem. Nezaobilazan je u spasilačkim ekipama (Emergency Rescue Teams), vatrogasnim brigadama (Fire Departments), oblaskoj straži (Coast Guards), u specijalnim policijskim i pomorskim jedinicama (Navy Special Units), kao i komercijalnim ronilačkim firmama koje se bave podvodnim radovima. Važna i fundamentalna karakteristika ovog sistema jeste njegova sigurnost u radu i jednostavnost upotrebe. Celinu čini nekoliko odvojivih delova: boce za vazduh (mogu biti radnog pritiska 200 ili 300 bara) razne litraže (6,7 i 10 litara), full face maska, oktopus regulator, komunikacioni sistem i life džeket.

U ovom kompletu se ističe full face maska PANORAMA

NOVA koja sa dvosmernim komunikacionim sistemom UT

402 omogućava ronjenje i u najtežim uslovima, ali o tome ćemo više malo kasnije.

Specijalno dizajniran BCD (Wing sistem) sa izuzetno kvalitetnim nosačem može nositi dvobocne ili jednobocne aparate, u karakterističnom položaju. Zanimljivo je da je ovaj BCD ergonomski konstruisan tako da i kada je maksimalno napumpan, ni u jednom trenutku ne ograničava pokrete ronioca. Sastoji se iz tri odvojive celine: nosač (samar) sa sistemom kaiševa, vazдушna vreća sa inflatorom (Wing dizajn) i pojas za spasavanje ronioca koji se pumpa nezavisno od vazdušne vreće. Na nosač se mogu montirati džepovi sa tegovima, koji su pozicionirani da ne smetaju roniocu. Unutar BCD-ja se nalazi dvostruka vazдушna vreća, dok je sa spoljne strane Cordura 1000 što garantuje čvrstinu, izdržljivost i iznad svega bezbednost. Opcionalno je predviđena montaža dodatne male boce (0.5 l / 300 bar) za doziranje vazduha u life džeket (pojas za spasavanje).

Sistem za snabdevanje ronioca vazduhom se sastoji

SAVREMENA TEHNOLOGIJA

Dräger

od visoko kvalitetnog prvog stepena regulatora (klipni balansirani), radnog pritiska 300 bar na kojem se nalaze kone konektori visokog pritiska (5/8"). Zajedno sa drugim stepenom regulatora koji je integrisan u full face masci, ronilac dobija sigurnu i dovoljnu količinu vazduha čak i na velikim dubinama, što je od izuzetnog značaja kod izvođenja podvodnih radova. Konekcija creva srednjeg pritiska sa maskom se obavlja brzo, lako i sigurno.

Full Face maska PANORAMA NOVA

Bez lažne skromnosti, ovo je jedan od najboljih modela koji se trenutno prodaju na tržištu. Proveravana hiljadu puta, uvek je iznova potvrđivala svoju superiornost. Panorama NOVA ima pet tački učvršćivanja, koje omogućavaju idealno prijanjanje maske uz lice ronioca. Iako izgleda komplikovano, maska se skida veoma brzo. Vidno polje je veoma veliko, a

SAVREMENA TEHNOLOGIJA

u masku je ugrađen i sistem koji sprečava magljenje. Ronilac prilično lako izjednačava pritisak. Na obrazini maske se nalaze tri priključka. Centralni je namenjen za povezivanje sa drugim stepenom regulatora, dok je jedan od bočnih konektora namenjen povezivanju na komunikacioni sistem, a drugi za priključivanje sigurnosnog regulatora.

Komunikacioni sistem UT 402

Dvosmerni komunikacioni sistem UT 402 u kombinaciji sa Panorama NOVA full face maskom predstavlja kombinaciju koja u mnogome povećava bezbednost i pojednostavljuje rad pod vodom. Podvodne inspekcije, detekcija terena, snimanje trenutnog stanja na nekoj ronilačkoj poziciji znatno se bolje može izvesti uz komunikaciju sa ekipom na površini. Ta komunikacija se obavlja bez smetnji i zvučnih degormacija. U sistemu mogu biti dva ronionca i jedan kontrolor. Veza je konferencijska, što znači da sva tri učesnika mogu međusobno razgovarati. Postoje dve verzije ovog uređaja: UT 402 sa komunikacionim kablom i bežični UT402. Komunikacioni kabl je dužine od 50 do 80 metara. Ronioci u maskama imaju po dva piezoelektrična

zvučnika i jedan dinamički mikrofoni. Ovi dodaci se nakon ronilačke akcije veoma jednostavno demontiraju i održavaju. Kontrolna jedinica je spakovana u malom, prenosivom koferu, a autonomija baterije je 12 sati. Ceo sistem funkcioniše do dubine od 75 metara.

Nitrox 200 NAVY

Sve popularniji Nitrox je odavno našao svoju primenu u profesionalnom ronjenju. Zahtevi koji se postavljaju pred ekipe profesionalaca su često takvi da je neophodno reagovati na licu mesta. Nitrox 200 NAVY je upravo takav uređaj koji može odgovoriti ovakvim zadacima. To je manuelni uređaj za mešanje i punjenje nitrox mešavina. Sve što je neophodno za njegov rad spakovano je u mobilnom koferu, otpornom na atmosferske uticaje i udare. Na mikseru postoje ventili za vazduh (200 bara) i čist kiseonik (200 bara), kao i dodatni konektori visokog pritiska. Sadrži digitalni manometar opsega od 0 do 300 bara za vazduh, ili od 0 do 210 bara za kiseonik. Takođe, pamti minimalni i maksimalni pritisak. Analiza mešavine je poverena dregerovom uređaju TAC III, koji meri koncentraciju kiseonika u mešavini od 0 do 100%. Težina celog kofera sa kompletnim uređajima je svega 9 kilograma.

Sa ovim smo samo otkrili vrata iza kojih se nalaze ronilački uređaji namenjeni profesionalcima. U sledećem broju ćemo se malo više okrenuti logističkoj podršci. Tu pre svega mislimo na kompresore, kiseoničke pumpe, prenosive kontejnere i hiperbarične komore.

Info telfon: 011/344-0001 Dräger Tehnika

ŠKRPIŃA

foto: Janez Kranjc

Škarpina ili škrpina pripada porodici Scorpenidae koju sačinjava oko 350 vrsta, koje se mogu naći pretežno u tropskim i toplijim morima, ali i u najhladnijim djelovima sjevernih mora. Naseljavaju isključivo morsko dno, zavisno od vrste od 1-2200 metara duboko. Nekoliko vrsta se može naći i u slatkim vodama (rijekama koje se neposredno ulivaju u more).

Domaća škarpina *Scorpaena scrofa* L. ili red scorpionfish (eng) se može naći u: Atlantskom okeanu i oko obala Senegala. Što se tiče Atlantskog okeana škarpina ne naseljava obale sjeverno od Kanalskih ostrva i poluostrva Kontantena. Međutim, najučestalija je u Mediteranu. U Jadranskom moru naseljava sve vrste dna (kamenito, pjeskovito i muljevito) sa malom količinom rastinja. Ne naseljava velike posidonije ili drugo visoko rastinje, jedino ukoliko nije riječ o granici sa pijeskom, muljem ili kamenom. Pravilo je da sa porastom dubine raste i prosječna veličina škarpine na koju nailazimo. Najmlađi primjerci žive u samom plićaku, do 5 metara, a odrasli od 5 do 400 metara dubine.

Škarpina ima zdepasto tijelo, koje je veće u prednjem dijelu. Peraja su dobro razvijena i zaobljena. Tijelo je u prednjem dijelu prekriveno malim, dok su leđno, bočno i analno peraje snabdjevene jakim bodljama. Pored malih bodlji, glava joj je prekrivena naborima kože, kao i karakterističnim izraslinama koje joj služe u lovu. Funkcija malih bodlji na glavi nije do kraja utvrđena, jer se one potpuno razlikuju od onih jakih i velikih na perajima. Po nekim naučnicima imaju ulogu zaštite izbačenih očnih duplji. Veće bodlje na glavi su nastavci izuzetno koštane lobanje. Ove izrasline kao i disproporcija u odnosu veličine njene glave, tijela i peraja pokazuju kako je škarpina kroz evoluciju išla nešto drugačijim putem, i da se od prvobitnog oblika mijenjala slabije nego ostale riblje vrste. Škarpina ima velika usta, sa vilicama punim malih i usko zbijenih zuba. Može narasti do 50 santimetara u dužini, i težiti do 5 kilograma. Što se tiče njene boje, treba prvo razlikovati škarpinu koja živi dublje, na pijesku i mulju koja ima izrazito crvene nijanse, od one koja živi pliće na kamenu koja je braon boje sa tamnim mrljama po tijelu. Što se tiče spektra to je kombinacija crvene, lila, i braon boje. Leđna i bočna peraja su oranž-crvene sa zeleno-braon linijama. Grudna peraja su svetlija od ostalih. Škarpina ima tu mogućnost da prilagodi boju određenih dijelova svoga tijela sa okolinom, i na taj način da kamuflira svoj oblik tj. da se »sakrije na otvorenom« i tako ostane neprimjećena od strane svoje lovine. Ova osobina joj pomaže pri lovu. Zbog svog zdepastog tijela kretanje joj je dosta ograničeno. Zato lovi pretežno noću, iz zasjede. Njen lov izgleda ovako: prvo se sakrije na nekom pogodnom mjestu kao što je mulj ili pjesak (na mulju i pijesku nastoji da se što više ukopa ili prekrije), među kamenjem ili

algama. Iz svoje čeke plijen privlači konstantnim pokretima izraslina na glavi. To su ujedno i jedini njeni pokreti, jer je joj je čitavo tijelo kao skamenjeno (u tim trenucima škarpina je izuzetno laka meta za podvodnog ribolovca). Kada plijen priđe, zahvaljujući svojim velikim ustima i munjevitom pokretu glave i peraja hvata svoju žrtvu. Hrani se manjim ribama, malim mekušcima, kao i ljuskarima čiji oklop može slomiti. Mada svojim ustima može zagristi i drastično veći plijen nego što je to za nju uobičajeno.

Škarpina dostiže svoju polnu zrelost sa dvije godine. Mrijesti se ljeti (u našem moru u Julu i Avgustu). Za vrijeme mrijesta kreće se uz obalu i to u više navrata. Polaže jajašca prečnika 0,9 mm koja su u skupinama obavijene zaštitnim sluzavim omotačem. Ovakva sluzava tvorevina ima pelagijski način kretanja, tj. biva nošena talasima kroz plićak. Na taj način jajašca bivaju ubačena u razne pukotine na stijenama u plićaku i tu nastavljaju svoj dalji razvoj. Ostala jajašca, koja ovim putem ne pronađu sklonište postaju obrok drugim

STANOVNICI MORA

stanovnicima plićaka. Prije nego što poprime »bentički« stil života njihovih odraslih rođaka, male škarpine prvo vrijeme svog života žive i dalje u plićaku krijući se u stijenama. Sa porastom težine sve se više odaljuju od obale i zalaze sve dublje.

Interesantno za škarpinu je to što mijenjaju svoju kožu, poput zmijske 1-2 puta mjesečno (zavisno od ishrane). Takođe je veoma izdržljiva i van vode može dugo opstati, kao i bez hrane, mnogo više od ostalih ribljih vrsta. Odbrambeni mehanizam kod škarpina je tijelo puno bodlji. Prvi red bodlji na leđima sadrži toksične materije koje kod čovjeka mogu izazvati jaku bol koja može potrajati i satima. Njen otrov gubi svoja svojstva ako biva izložen toploti. Ako je to moguće, povrijeđeni dio tijela treba odmah utopiti u vruću vodu. Ako ovo nije moguće, može pomoći i žar cigarete, koji treba primaći na 2-3 mm od mjesta uboda. Nakon ovog tretmana bol će prestati i otok će splasnuti.

Gledano iz ugla podvodnog ribolovca, škarpina je uvijek poželjna lovina. Zbog svojih fizičkih ograničenja, načina lova i manjka straha od »ostalih« u moru, škarpina je laka meta. Treba je gađati u glavu (zbog anatomije se neće skinuti sa strijele), po mogućnosti odozgo, jer ovakav pogodak omogućuje lako manipulisanje nakon pogotka (ukoliko je riječ o većem primjerku). Ako se ne dodaje na čamac, nakon pogotka joj treba odlomiti bodlje sa leđa i one sa škržnog poklopca, pa tek onda pristupiti skidanju sa strijele. Sa gastronomskog stanovišta, ovo je riba prve kategorije. Po mom ukusu najbolja je lešo, mada ne zaostaje ni pečena (ima malo tvrđe meso), ni na brodet.

Škarpina u moru ima mali broj prirodnih neprijatelja. Što je veća to je i »sigurnija«. Škarpine najviše stradaju nakon izmriješćenja, kada su plijen svemu što pliva kroz plićak. To su zakoni prirode, koji važe već milionima godina i samo to ne može ugroziti ovu vrstu, niti joj smanjiti broj. Međutim škarpine, kao i ostalih vrsta koje se mrijeste uz samu obalu je sve manje. Razlog tome, ovaj put nijesu ribolovne alatke, već zagađenje iz sve većeg broja divljih deponija smeća i fekalnih ispusta. Nadam se da će se u skoroj budućnosti pristupiti realizovanju planova o spriječavanju zagađenja našeg mora, te da će ono postati »ekološko«, i da će onda ove kao i drugih vrsta biti kao nekad.
Bistro more!

Miljan Knežević

ISPOD 1000 ft

Ove godine, tačnije 15. marta, navršit će se godinu dana od tragičnog nestanka čoveka koji je prvi zaronio preko granice od 1000ft sa klasičnom (lakom) ronilačkom opremom. Ovo je podsećanje na njegov podvig.

Početak novembra 2001. novinske agencije širom sveta su objavile vest da je Džon Benet, bitanski tehnički ronilac oborio sopstveni svetski rekord i postao prvi čovek koji je zaronio ispod 1000ft (308m) sa ronilačkom opremom sistema otvorenog kruga (*Open Circuit Scuba*). On je obavio zaron na 308m kod Puerto Galera na Filipinima 6. novembra 2001. koristeći Open-Circuit opremu i mešavinu gasova. Sa dekompresijom zaron je trajao više od 9^{1/2} sati.

Iako su mnogi ronionci pre bili na većim dubinama (u zvonima snabdevanim gasom sa površine i sa posebnom opremom namenjenoj ronjenju na velikim dubinama) oni koji rone na velikim dubinama sa klasičnom opremom otvorenog kruga spadaju u posebnu kategoriju koja se susreće sa neuporedivo većim rizikom. Nije

dubinski rekord ronjenja u tandemu (on i Brus Drajder su zajedno otišli na 200m). Zatim je usledio rekord iz 2000. od 254 metra.

U julu 2000. pridružuje se ronilačkom timu *Atlantis Dive Resort* u Filipinskom gradiću i ronilačkom centru Puerto Galera, na ostrvu Mindoro, gde osniva *Atlantis Tech*. Posle višemesečne pripreme 6. novembra 2001. obavio je zaron na 308m/1010ft koji je ušao u Ginisovu knjigu rekorda, a sve to je dokumentovao *National Geographic* u filmu „Into the Deep“. Ubrzo posle toga sa porodicom, ženom i dvoje dece, seli se sa Filipina u Port Douglas (Australija), gde je osnovao *Tech Dive Academy* odakle je organizovao jednom godišnje putovanja u Puerto Galera.

Na veliku žalost u ponedeljak 15. marta. 2004. u 12:45 prijavljen je njegov nestanak prilikom spasilačkog ronjenja na jednoj olupini u blizini obala Južne Koreje. Njegovo telo nikada nije pronađeno.

preterivanje reći da oni rone ne samo na granici fizičkih mogućnosti ljudskog organizma već i znanja koje posedujemo u ovoj oblasti ronjenja.

U svetu ronjenja, na opremi tipa otvorenog kruga, mnogi pokušaji obaranja rekorda su izvođeni u tankovima za ronjenje pod pritiskom (*Fresh Water Sinking Holes*). Relativno „idealni“ uslovi u ovim tankovima čine boravak u njima i logističku podršku mnogo lakšim nego što je to

u otvorenim vodama. Nepredvidive struje, površinski uslovi i ogromne temperaturne razlike vode pri površini i one u dubini su neki od faktora koji se ne mogu zanemariti.

Džon Benet je znao sa čim se sve mora suočiti i šta mora pripremiti pri pokušaju obaranja vlastitog rekorda koji je postavio 4. juna 2000., kada je zaronio na 254m / 838ft u predivnim vodama Puerto Galera na ostrvu Mindoro, koje pripada Filipinima.

Odmah posle postavljanja tog rekorda Džon je znao da je mogao da ide i dublje tako da je odmah počeo da pravi planove za napad na granicu od 1000ft. Takav podvig je iziskivao višemesečno planiranje, pripreme i trening, ali pošto je doneo odluku, odmah je prionuo i na posao. Samo sastavljanje opreme prouzrokovalo je zakašnjenje u pripremanju od dva meseca, tako da je, umesto u septembru, sam zaron odložen za novembar.

Prilikom izbora opreme opredelio se za fleksibilni set na leđima od tri OMS (*Ocean Management System*) boce kapaciteta 20 litara u kojima se nalazio gas koji je udisao i jednu kapaciteta 5,5 litara za snabdevanje suvog odelja. Pored njih sa sobom je nosio dve boce od po 11,1 litara tako da se ceo set sastojao od pet boca. Prilikom izbora regulatora odlučio se za britansku firmu Apeks i njihov model TX100, koji se pokazao odlično u ekstremnim uslovima, suvo odelo Womack Otto „Extreme“, lampe OMS i Princeton Tec.

Fizičke pripreme, koje su trajale mesecima, sastojale su se u deset

John Bennett PADI Master Instruktor & Upgraded Staff Instruktor
TDI Advanced Nitrox, Extended Range, Technical Wreck, Advanced Gas Blending Instruktor and Instruktor Trainer
IANTD Tehnički Instruktor and Rebreather Instruktor
BSAC Advanced Nitrox and Extended Range Instruktor
DAN O2 Instruktor

Rođen u Engleskom gradu Portsmouth 1959. godine. Karijeru je započeo kao pripadnik Britanske padobranske regimente. Nakon završetka vojne karijere mnogo je putovao i svoj prvi kurs (OWD) je završio po dolasku u Carnis, Australija. Ronilačka putovanja su ga 1994. dovela na Filipine, gde se pridružuje *Capt'n Greggs Dive School* i gde počinje svoju karijeru tehničkog ronionca. U godinama koje slede stekao je zavidnu reputaciju po svojim revolucionarnim metodama treninga. Pored obuke koju je držao iz tehničkog i rekreativnog ronjenja, Džon Benet je želeo da istraži koliko duboko je u stanju da zaroni, tako da je 1999. oborio

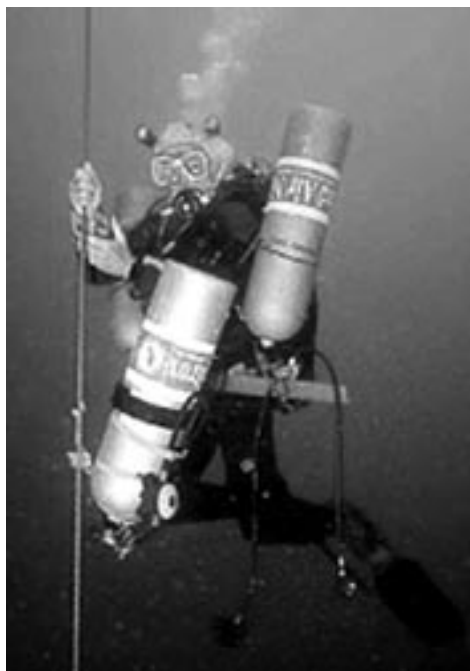

nedeljnih treninga, pet aerobnih i pet za povećanje snage. Pored toga dijete su bile važan deo priprema i sastojale su se od četiri obroka dnevno sastavljenih većim delom od ugljenih hidrata, sa umerenom količinom proteina i veoma malo masti.

Puerto Galera nije odabrana za lokaciju celog poduhvata samo zbog toga što je Džon poslednjih godina tu živeo i radio, već prvenstveno zbog blizine duboke vode, odličnih površinskih uslova i mogućnosti brzog snabdevanja potrebnim gasom. Zaron iz juna 2000. na istoj lokaciji protekao je glatko, tako da je tim koji je tada učestvovao i tehnička rešenja koja su u tom pokušaju primenjena, kao što je specijalno za tu priliku napravljena plutajuća dekompresiona platforma, bili provereni i na raspolaganju za nov poduhvat.

Jedna od ključnih stvari za uspeh je bio tim ronilaca za podršku. Sačinjavali su ga: Mark Koks, Targa Man, Ron Lus, Aksel Lečvald, Kfir Zorev i Horhe Markes, svi iskusni ronionci od kojih je većinu Džon Benet sam obučavao i koji su sa njim činili *Atlantis Tech* – centar za obuku u tehničkom i rekreativnom ronjenju. Uz njih tu su se našli Frank Dojl, Džongin Li i Džo MekLari, veterani u tehničkom ronjenju.

U zadnjih nedelju dana priprema tim je razmotrio sve moguće scenarije i rasporedio pojedinačne uloge svakog od članova ovog poduhvata. Napravljen je dogovor da će ronionci za podršku čekati na 90, 66, 36 i 21m a potom i na ostalim plićim dekompresionim zastancima. Argument za ovaj način raspodele logističke podrške je smanjivanje rizika po tim. Džon je

zahtevao da niko od ronilaca iz tima ne silazi ispod 90m, ali problem je bio u tome što niko neće znati šta je sa njim ispod te dubine. Kompromisno rešenje je nađeno u tome što su grupe rezervnih boca bile raspoređene tj. okačene na sajli koja se protezala duboko ispod tih 90m. Džon je znao da bi dublja logistička podrška značila i komplikovani profil celog ronjenja, plan bi postao kompleksniji naročito u slučaju nekih nepredviđenih okolnosti. Kao medijum za disanje korišćeno je šest različitih trimiks mešavina.

6. novembra tim se okupio i oko 8 sati isplovio na lokaciju koja je bila izabrana za pokušaj. Već oko 9 Džon se našao u vodi. Stvari su se odvijale bez problema, sonar je potvrdio dubinu i u 9:10 je počeo zaron. Prvih 90m (dubina na kojoj je promenio gas) je dostigao sporije nego što je planirao, posle 3 minuta i 45 sekundi, i tek posle 120m počeo je da ubrzava. Sa 130m došla je tama i hladnoća. To je bio njegov sedamnesti put da se spuštao ispod 155m. Usredsredio se na položaj tela, rezerve gasa i motrio znake HPNS-a (*High Pressure Nervous Syndrome*).

Kako se približavao dubini od 250m osetio je zlokobnu drhtavicu. Zbog velike količine helijuma u mešavini na toj dubini i pri temperaturi vode od 4°C telo troši više toplote nego što može da proizvede.

Na 275m drhtavica je postala izraženija i vid mu se zamutio. Znao je da je u pitanju HPNS ali na granici sa kojom se mogao izboriti. Apeksov regulator TX100 i dalje je perfektno funkcionisao – bez promene ili pojave otpora prilikom dostave gasa. Džon je uperio svetlo nadole međutim ništa nije video osim beskrajnog crnila. Ubrzo zatim je primetio ispod sebe svetla kamere kojom je *National Geographic* snimao akciju na 308m i ona su mu poslužila kao orijentir. Pritisnuo je dugme na inflatoru i počeo da puni BCD, ali sajla je istom brzinom nastavila da mu klizi kroz šaku.

Sekunde koje su protekle, dok su se OMS-ov BCD i suvo odelo punili gasom, izgledale su kao večnost Džonu koji je posmatrao kako svetla postaju sve bliža. Znao je da ako do kraja sajle ne uspori dovoljno, postoji velika opasnost

da prilikom udarca o njen kraj prosto otpadne sa nje i nastavi put ka dnu. Kada je stigao do kamere i dalje je bio negativno plovao, međutim uspeo je da se zaustavi. Otkao je sa kraja sajle pločicu sa oznakom dubine, proverio preostale zalihe gasa i nakon kratkog pogleda u tamu ambisa ispod sebe krenuo je ka površini.

Minuti koji su protekli dok nije dostigao dubinu od 90m su bili najduži u njegovom životu. Izranjao je sporo, oko 15m/min, praveći zastanke od 20 sekundi, prvo na dubini od 200m, a zatim i na 175m. Prva promena gasa u izronu usledila je na 150m i tom prilikom napravio je pauzu od čitavog minuta. Ubrzo mu je laknulo kada je stigao do rezervnih boca zakačenih na dubini od 130m. Ron i Mark su ga čekali na 100m i čim su ga spazili poslali su signalni balon na površinu. Pošto su ga spazili preostali ronionci na površini krenuli su da izvršavaju dogovorene zadatke prema unapred dogovorenoj proceduri, a koja je trajala narednih devet sati.

Frank Dojl i Kfir Zorev su sačekali Džona na 66m. Iako je sve izgledalo uredno, pošto je nakon zastanka krenuo u dalji izron Džon je dobio jak napad vrtoglavice i narednih 10m je nekontrolisano povraćao. Uz to izgubio je orijentaciju i nije mogao da odredi u kom pravcu se nalazi površina. Pošto je uspeo donekle da se smiri proverio je instrumente i ustanovio da je potrošio dosta mešavine tokom napada mučnine i dezorjentisanosti. Međutim uz pomoć tima uspeo je da prebrodi ovu krizu.

Ubrzo su Frenka i Kfira, koji su morali krenuti u izron, zamenili Targa Man i Aksel Lečvard zajedno sa Džoom Meklarijem. Džo je odmah počeo medicinske provere na Džonu i mada je odmah ustanovljeno da ne postoje znaci dekompresione bolesti veliku nedoumicu i zabrinost je izazivalo pitanje zbog čega su se javili povraćanje i nešto što se činilo kao trenutni, veoma kratki, gubitci svesti. Napadi mučnine, vrtoglavice, povraćanja nastavili su da muče Džona i činilo se da narednih 8 sati neće dobro završiti. Ali promena opreme na 36m je dobro prošla i mada je bio zahvalan što je besprekorno funkcionisala, on je bio presrećan što se najzad oslobodio tereta koje su predstavljale tri OMS boce kapaciteta 20 litara.

Na površini su znali da je dostigao dubinu od 308m ali su bili svesni i da je kraj daleko. Ubrzo su shvatili da je Džon predugo u vodi i da će se u akciju morati uključiti još ronionca i dopremiti dodatne količine gasa. Počeli su se pripremati i za najgori mogući scenario. Kao za nesreću i vreme je počelo da se menja, podigao se jak vetar i doneo kišu što je samo pogoršalo već tešku situaciju.

Sati su prolazili. Dobra vest je bila da se Džon počeo oporavljati. Stigao i veliki broj ronionca iz Puerto Galera koji su ponudili svoju pomoć. Zadnji dekompression zastanak se odigrao na 6m i trajao je oko 90 minuta. Sunce je zašlo pa je tim upalio baklje i reflektore. 9 sati i 37 minuta nakon što je

zaronio, Džon se popeo na brod, izmoren ali i zadovoljan.

Odmah je stavljen pod medicinski nadzor i data mu je infuzija kako bi nadoknadio izgublenu tečnost. Ustanovljeno je da su vrtoglavica i povraćanje posledica baro traume srednjeg uha, što ga nije sprečilo da se dve nedelje kasnije vrati ronjenju i držanju kurseva. Naravno, i nova avantura je bila na pomolu...olupina japanskog ratnog broda *Yamashiro*, potopljenog u II svetskom ratu koji je ležao na dubini većoj od 200m.

Dragan Gagić

NOVO U MARES-U

ISOTHERM, EVOLUTION I ORIGIN

Najnovija generacija mokrih odela koja nam stižu iz MARES-a, predstavljaju spoj lepog i modernog dizajna, ali i kvaliteta i funkcionalnosti u kojima će ronjenje biti prijatno i zabavno.

Isotherm

Polusuvo odelo koje je nesumnjivo najpopularnije u svojoj klasi. Maresovi stručnjaci kažu da je ovo najčešće kopiran model od strane konkurencije. Celi kombinezon je napravljen od najkvalitetnije neoprena debljine 6,5 milimetara. Na leđima se nalazi vodonepropusni rajsferšlus, koji se lako i sigurno otvara i zatvara. Unutar odela nalazi se pododelo debljine 2 milimetra koje odealno prijanja uz telo stvarajući tako toplotnu barijeru. Manžetne na vratu i zglobovima su dvostruke i odlično leže uz kožu. Takođe, na delovima koji dolaze uz vrat i leđa ubačeni su tateks paneli radi bržeg sušenja između zarona. Na kolenima su postavljena anatomska ojačanja od poliuretana, dok posebnu zanimljivost čine poliuretanske obloge na podlakticama koje su tu postavljene zbog sigurnijeg nošenja ronilačkih instrumenata.

Evolution

Slobodno možemo reći da je ovo multifunkcionalno odelo, sastavljeno iz tri komponente: kombinezon, šorti sa kapuljačom i kapuljača posebno. Ovakav koncept daje mogućnost ronjenja u različitim temperaturnim uslovima. Dakle, možete roniti u hladnim vodama, ali uz separatnu primenu određenih delova ovo odelo se može primeniti i na još neke vodene sportove koji se sprovode u toplijem okruženju. Rezultat svega je da se pred nama nalazi odelo koje se može koristiti za ronjenje u širokom temperaturnom dijapazonu. To je najkompletnije i ujedno najkomfortnije ronilačko odelo trenutno na tržištu.

Kombinezon se pravi od neoprena debljine 5 do 7 milimetara, dok su svi ostali parametri kao kod prethodnog modela. Šorti se proizvodi od neoprena debljine 5 milimetara. Patent zatvarač je na prednjoj strani i onemogućava cirkulaciju vode. Takođe, na šortiju su ubačeni tateks paneli koji doprinose bržem sušenju. Posebna kapuljača je načinjena od neoprena debljine 5 milimetara i specijalnog Glide Skin materijala.

Origin

Kombinezon sa integrisanom kapuljačom. Izuzetno lako se oblači. Pravi se od neoprena debljine 5 milimetara, sa patent zatvaračem na grudima. Idealan model za klubove i ronilačke centre.

*Korisna adresa:
Calypso, SC Tašmajdan
011 322 22 32*

GENERALNI ZASTUPNIK ZA
SRBIJU, CRNU GORU,
BOSNU I HERCEGOVINU

Calypso GROUP
President **Božana Ostojić**

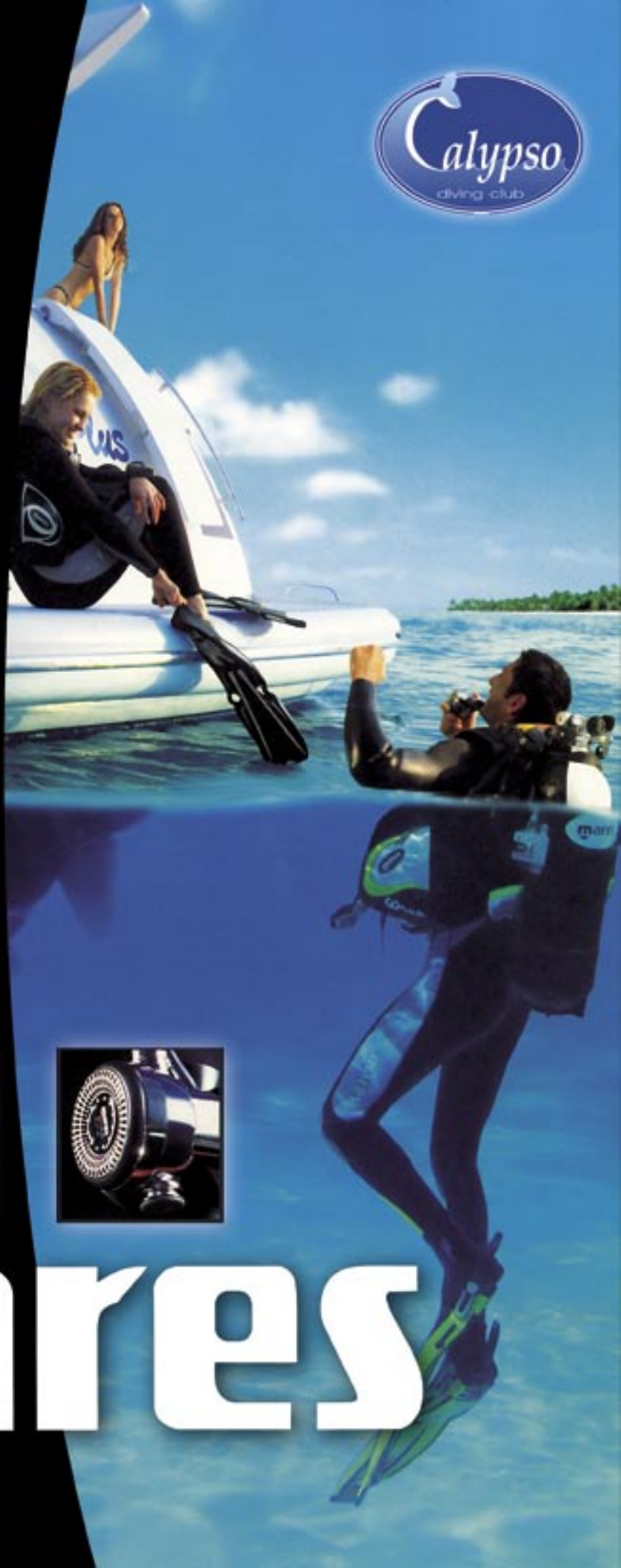
Bazen TAŠ, Beogradska 71
11000 Beograd

tel/fax
+381 11 32 222 32

mobile
+381 63 309 007

email
bozanao@hotmail.com

web page
www.mares.co.yu

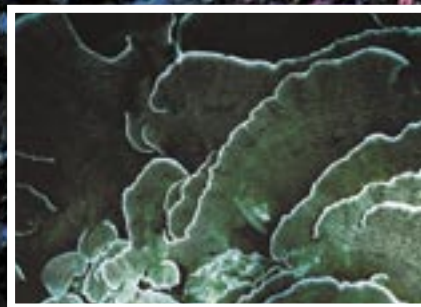
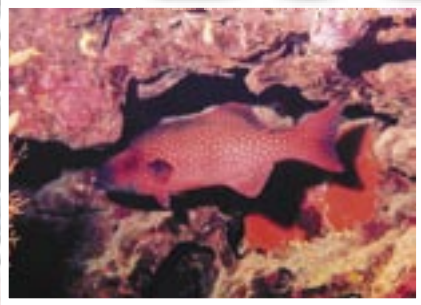

mares

BOGATSTVO KORAL

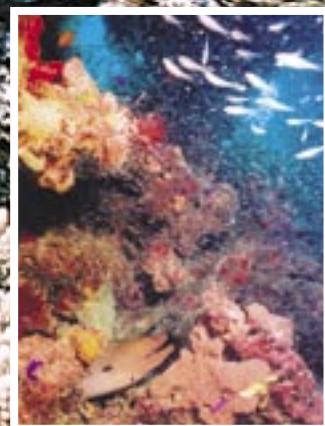

Ronilački globus – Hurgada

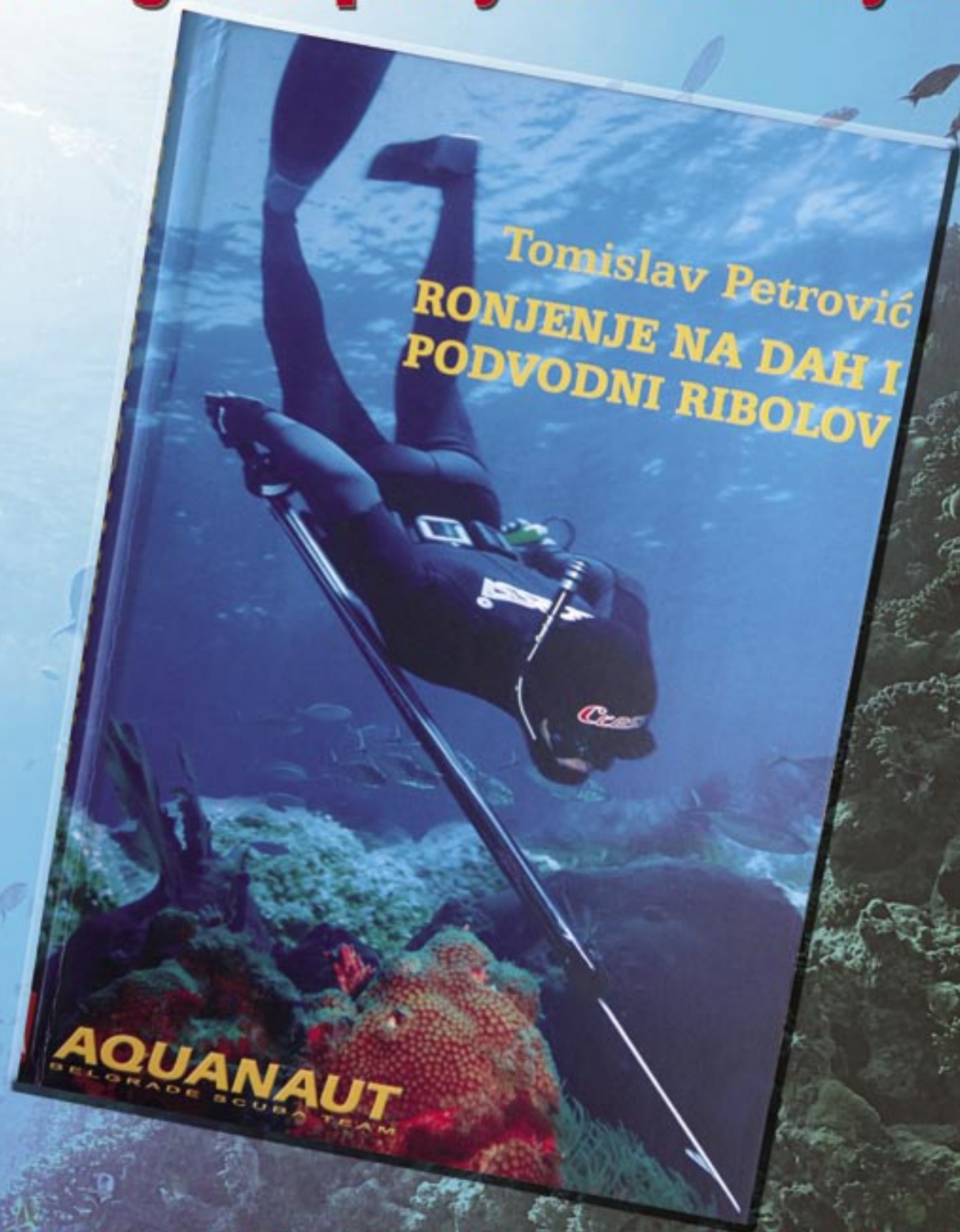
Ronilački klub „SVET RONJENJA“ je u martu organizovao ronjenje na Crvenom moru. Bogatstvo života i obilje boja jednostavno se teško mogu opisati rečima. Zato uživajte u fotografijama koje su snimili Ivana Orlović, Danilo Škurić i Janez Kranjc.

LNJIH GREBENA

Drugo dopunjeno izdanje!

**Porudžbine i informacije:
011 32 38 295 065 23 22 782**

Izlaskom ove knjige ljubiteljima podvodne literature su postale dostupne tajne jednog od od najstarijeg načina lova – tajne podvodnog ribolova. Kako je prvi tiraž brzo rasprodat, bilo je logično da se autor i izdavač potrudu i na tržište izbace drugo, dopunjeno izdanje. Šta još više reći? „Biblija“ podvodnog ribolova je ponovo među čitaocima!

ostalim područjima već godinama ne lovim.

Nadam se da su greške i propusti u drugom izdanju otklonjeni i da sadrži autentične podatke o lovnim vrstama i njihovoj rasprostranjenosti.“

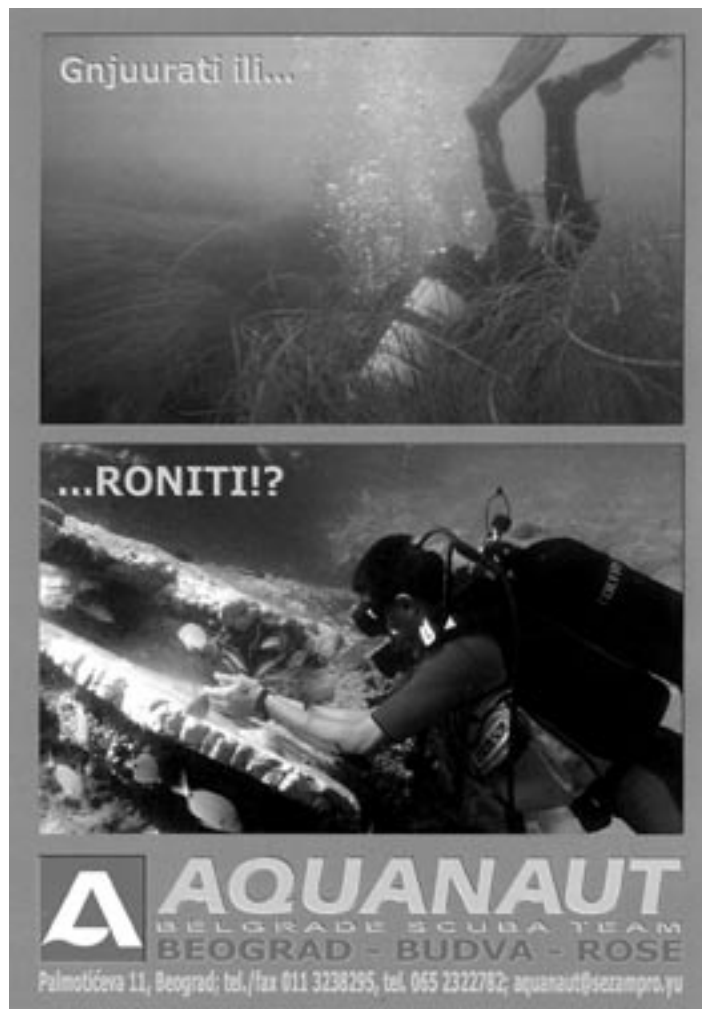
U svakom slučaju „Ronjenje na dah i podvodni ribolov“ je ponovo pred čitaocima u sasvim novom sjaju za

RONJENJE NA DAH I PODVODNI RIBOLOV

Međutim najbolji odgovor na pitanje „Zašto drugo izdanje?“ naravno daje instruktor ronjenja (M3 CMAS, CEDIP) i autor knjige gospodin Tomislav Petrović:

„Postoji više razloga za drugo izdanje ove knjige, od kojih navodim najvažnije. Naime, od kada se „Podvodni ribolov“ pojavio na tržištu, mnogi podvodni ribolovci su imali istu primedbu: mali broj obrađenih vrsta. Pokušaj da to opravdam time da su ostale vrste beznačajne za podvodni ribolov, moji sagovornici nisu prihvatili. Jedan od razloga za taj propust svakako je bilo i moje iskustvo koje sam sticao pretežno na lovištima Istre, Kvarnera i Dalmacije na kojima su neke vrste zaista retke (palamida, lica strela, škombar). Drugi razlog je bilo potcenjivanje značaja nekih neatraktivnih ili sitnijih vrsta (trlja, drozd, vrana...), koje se, ipak, značajno love. Pored toga, od prvog izdanja do danas u Jadranu su se masovno pojavile neke vrste kojih do tada praktično nije ni bilo (barakuda, kostorog), a sa kojima se podvodni ribolovci danas redovno susreću. Zbog toga je drugo izdanje prošireno za trinaest lovnih vrsta, od kojih su neke zaista značajne, posebno u Crnogorskom primorju. Bilo je takođe primedaba na korišćenje osnovnih imena za neke vrste koja su karakteristična za Dalmaciju, a u Crnoj Gori i Srbiji, gde je knjiga uglavnom prodavana, su nepoznata ili se ređe koriste. U prvom izdanju, u toku štampanja nastala je greška, pa je na strani 100, umesto lice, odštampana fotografija malog gofa (felun). Grešku su, istina, primetila samo dva čitaoca, ali ju je trebalo svakako ispraviti. Osim toga, neke fotografije nisu bile odgovarajućeg kvaliteta, na tržištu se pojavila nova oprema za podvodni ribolov itd. Imao sam potrebu i da dopunim podatke o ponašanju nekih vrsta novim opažanjima, s obzirom na specifičnosti crnogorskih terena, na kojima lovim poslednjih godina. Takođe, trebalo je dopuniti i podatke o rasprostranjenosti nekih vrsta i preispitati ocenu o nekim lovištima. Treba napomenuti i to da su karte lovnih područja dopunjene značajnim novim vrstama a ocene istih revidirane samo za Crnogorsko primorje, s obzirom da na

koji je zaslužan izdavač RK „Aquanaut“ iz Beograda. Ovaj primerak je bez sumnje pravi dragulj u riznici podvodne literature.

26. Decembar 2004. godine, negde u Indijskom Okeanu ... Duboko ispod morske površine, još dublje od morskog dna, u srcu Zemlje, dolazi do pomeranja tektonskih ploča – ili kako se u prevodu kaže zemljotres. Aparati raznih seizmoloških ustanova uredno ga beleže: 7 časova i 58 minuta. Par sati kasnije, ambijent idiličnih tropskih ostva se pretvara u paklenu pozornicu na kojoj glavnu ulogu igra samo jedan akter: cunami!

Nažalost, ovo nije uvod u scenario filmova kao što su „Deep Impact“ ili „Dan posle sutra“. Pet dana pre kraja 2004. godine dogodila se najveća katastrofa u novijoj istoriji ljudskog roda. Zemljotres čiji je epicentar bio u vodama zapadno od ostrva Sumatra, imao je za posledicu džinovski talas – cunami koji je za kratko vreme od rajskih ostrva napravio predvorje pakla. Koordinate hipocentra, tačke u zemljinoj utrobi, gde je došlo do pomeranja ploča, su 3° 19' N,

NAJVEĆA KATASTROFA U NOVIJOJ LJUDSKOJ ISTORIJИ

SMRTONOSNI TALAS CUNAMI

95° 51.24' E i na svega 160 kilometara od obala Sumatre. Dramatični događaj se odigrao na dubini od 30 kilometara. Magnituda potresa je bila 9.0 što je najveće zabeleženo pomeranje tla, još od zemljotresa koji je pogodio Aljasku 1964. godine, kada je magnituda bila 9.2. Tektonski poremećaji u Indijskom Okeanu su imali za posledicu stvaranje ogromnog cunamija koji na svom rušilačkom pohodu nije imao milosti, uništavajući sve pred sobom. Najveće razorno i ubilačko dejstvo talas je imao na obalama Indonezije, Šri Lanke, Južne Indije, Tajlanda, Maldiva ... Ovako snažan talas koji doseže i hiljadama kilometara od svog epicentra se među naučnicima naziva i "telecunami". Svoj ubistveni pohod cunami je završio 8000 kilometara daleko (Port Elizabeth, Južna Afrika) od mesta nastanka.

A u trenutku zamljotresa počinje kao relativno mali talas, ali koji se kreće izuzetno brzo. Kako veličina talasa raste, brzina mu opada tako da je do indonežanskih obala stigla vodena masa visine preko 12 metara, krećući se brzinom od oko 10 kilometara na čas. Udar talasa, tačnije njegov nalet na obale, je bio nemilosrdan. Ukupna energija koja se oslobodila cunamijem je bila ravna eksploziji 5 megatona klasičnog eksploziva (TNT). Statistika kaže da je to dva puta više eksplozivne energije nego što je upotrebljeno tokom celog Drugog Svetskog rata.

Kada je vodena stihija protutnjala za sobom je ostavila jezivu sliku. Bilans je 235.000 mrtvih i nestalih a preko 1.500.000 ljudi je ostalo bez krova nad glavom. Podaci govore da je samo u Indoneziji, tokom februara, dnevno pronalazeno 500 tela, a da se taj tempo pronalazjenja može očekivati do juna meseca 2005. godine. Najviše je pogođeno domaće stanovništvo, dok se broj nastradalih turista kreće oko cifre od 9000. Među turistima je najveći broj Šveđana, Italijana ...

Svedočenja naših ljudi

Studenti Milena Joksimović, Marija Perišić i njen brat Miloš Mijanović, su posle razornog zemljotresa i cunamija, na tajlandskom ostrvu PiPi provelidvanabezhraneivode. Mladić i dve devojke su pukom srećom prošli samo sa ogrebotinama. Marijini roditelji u Lazarevcu, Milenini u Kragujevcu i Miloševi u Švedskoj, strepeli su više od trideset sati, iščekujući bilo kakvu vest. Tek u ponedeljak posle podne, deca su im se javila i isričala šta su preživeli.

Marija i Milena, studentkinje kineskog jezika, poslednjih devet meseci živele su u Pekingu, kako bi usavršile jezik. Pošto su planirale da se vrate u januaru, odlučile su da Novu godinu dočekaju na tajlandskom ostrvu. Sa njima su pošli Miloš i njegova devojka Šveđanka Tina Ju. U nedelju ujutru mladić i tri devojke ukrcali su se u čamac i krenuli na ronjenje, a samo sat vremena kasnije, razoran zemljotres potpuno je uništio ostrvo sa kojeg su isplovili. Kuće i čamci

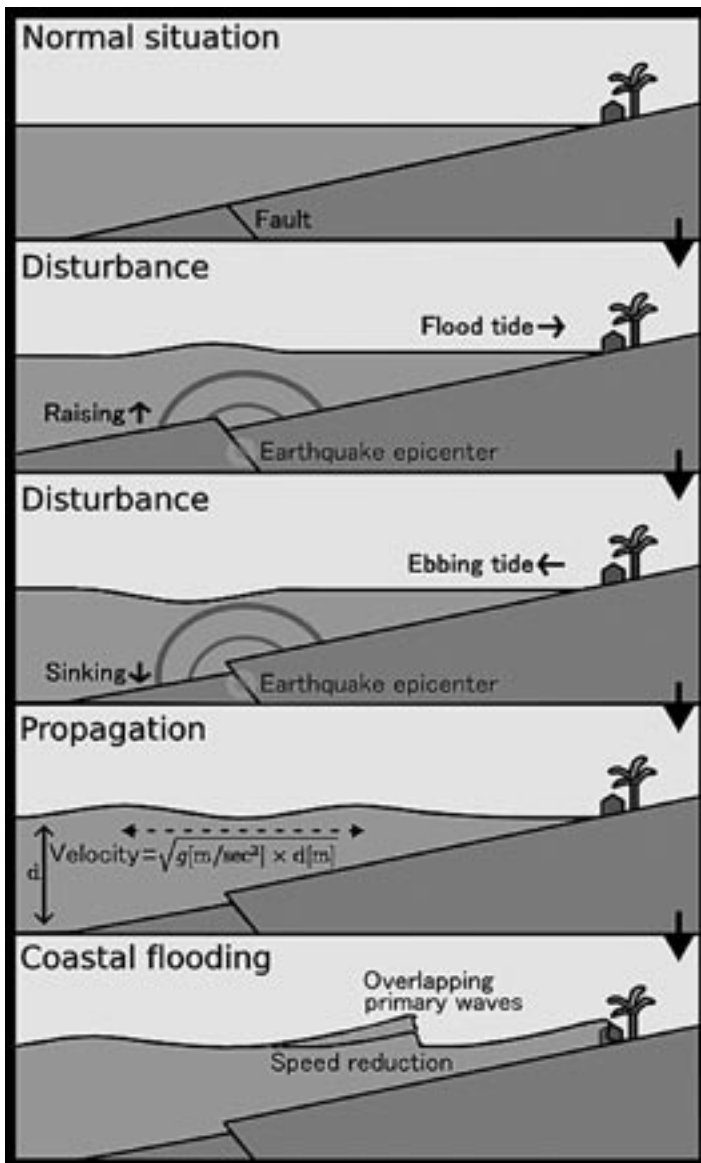
potopljeni su za samo nekoliko minuta, a četvoro mladih nije znalo ništa o tome, jer su već bili na pučini.

Na brodiću je pored njih bilo još petoro ljudi. Prvi talas samo ih je odgurnuo, a u naletu drugog i trećeg barka je udarila u stene i raspala se. Devetoro putnika završilo je na pustom ostrvu, bez hrane i vode, a nasebisuimalisamokupačekostime. - Talasi su nas čas bacali na obalu, a čas vraćali u more. Voda nas je nosila po kamenju i liticama - priča Marija. - Nekoliko

puta sam padala u nesvest. Mislila sam da se to samo nama dogodilo. Nismo ni znali da je izbio veliki zemljotres. Izmorene, gladne i izgrebane studente, kao i preostalih pet putnika, spasilačke ekipe primetile su tek posle više od 30 sati. Četvoro mladih odmah je prebačeno u prihvatilište, odakle su se čuli sa roditeljima. Sada, kada je najgore prošlo, Marija i društvo se smeju kao da se to dogodilo nekom drugom. I dalje ne mogu da poveruju šta su preživeli. Najveći šok usledio je kada su

Nemirno tlo oko Sumatre

Dva i po sata drhtale su iglice seizmografa. I u Beogradu. Silan zemljotres koji je u crno zavio jugoistok Azije, registrovali su u i aparati našeg zavoda. Smrtonosni "impulsi" nemirnog tla oko Sumatre osetili su se i juče.

- Zabeležili smo više od trideset naknadnih podrhtavanja koja su listom jača od svih potresa zabeleženih kod nas

- započinje priču magistar Slavica Radovanović, direktor Seizmološkog zavoda.

- To je najjači potres od 1964. godine - nastavlja naša sagovornica. - Sudarile su se tri geotektonske ploče. Pacifička stalno narasta i pritiska susedne. Na mestu sučeljavanja podvukle su se jedna pod drugu i nastao je zemljotres. Kao kad dvoje klizaju, a jedan od njih padne. Povuče i ovog drugog. Stvorio se talas koji je na pučini bio mali, ali do obale njegova visina je porasla preko 12 metara. Magistar Slavica Radovanović objašnjava da je "vodena ala" dva sata putovala do Indije i Šri Lanke. Dovoljno, kaže, da se evakuiše stanovništvo.

- Svi svetski seizmolozi su znali da pretili cunami, pa i mi ovde. Pretpostavljam da su promenu na okeanu registrovali i sateliti. Međutim, kasnila je vest koja život znači. Da je javljeno makar pola sata pre udara talasa mnogi bi bili spašeni. Podvlačim da je cunami opasan samo u zoni priobalja od 200 metara. Na Havajima, Aljasci i u nekim državama Južne Amerike postoje centri za njihovo rano najvljivanje. Tamošnji meštani su uvežbani, pa kada "zazvoni" za uzbunu, beže glavom bez obzira. Ne iznose iz kuća televizore. Nažalost, ljudi u Indiji, Šri Lanki i Indoneziji verovatno nisu znali kakva im opasnost pretili. Nama, srećom, ne pretili opasnost od razornih zemljotresa. Kako kaže Radovanović, na stabilnom smo delu evroazijske ploče. Seizmičnost kod nas je umerena, a najjači potresi ne prelaze šesti stepen Rihterove skale.

videli šta je ostalo od Pi Pi ostrva, koje su napustili samo sat vremena pre nego što ga je cunami opustošio, ispričala nam je kroz smeh mama Bosa.

- Slike zemljotresa su pristizale sa svih strana, ali nismo znali šta je sa njima - rekla nam je Marijina majka Bosa, izmorena, ali srećna. - Ipak, verovala sam da su živi. Imala sam osećaj da ću ih opet čuti i videti.

Spašavanje

Nasukani na pustom ostrvu, bez odeće, hrane i vode, Marija, Milena i Miloš preživeli su zahvaljujući snalažljivosti. Lizali su vodu sa listova, lomili kokos i pili mleko iz njega. Kada su posle nekoliko sati počeli da se pojavljuju helikopteri, spasioci nisu mogli da ih vide od gustog drveća. Miloš i Tina odlučili su da plivaju dok ih neko ne primeti. Marija se tome usprotivila, jer se plašila za brata. I pored njenih molbi da odustanu od te namere, mladi par je ipak skočio u vodu. Tek kada su bili nekoliko kilometara od obale, spasioci su ih primetili. Izvukli su prvo njih dvoje, a zatim i ostale. Od tada, prijatelji ih zovu Romeo i Julija.

FESTINA

Festina je trenutno jedan i najstarijih od najpoznatijih svetskih proizvođača ručnih satova. Kako sam naziv "Festina" u prevodu znači - Požuri, to ovaj moto u potpunosti odgovara imidžu koji je ova kuća vremenom izgradila, pošto predstavlja jednu od vodećih marki u proizvodnji sportskih satova današnjice. Tako je Festina već godinama zvanični merilac vremena na biciklističkim trkama: Tour de France, Vuelta de Espagna. Pored biciklističkih trka, Festina učestvuje i u mnogim drugim sportovima: fudbal, hokej, skijanje, košarka, ronjenje...

Kod nas je Festina već dugo poznata kao zvanični merilac vremena na Biciklističkoj trci kroz Srbiju, koja ima veoma dugu tradiciju - od 1939. godine.

Od svog osnivanje do danas, Festina je postala jedan od najprestižnijih marki na svetskom tržištu satova. Festina je osnovana u Švajcarskoj 1902. godine i tamo je radila sve do 1984. kada se seli proizvodnju u Španiju. I pored toga zadržava švajcarsku tehnologiju i posvećenost inovacijama i stalnom razvoju kako bi se postigao što bolji kvalitet. Od tada Festina počinje svoj vrtoglavi uspon što govore i sledeće činjenice:

- Prvo mesto u Evropi po broju prodanih satova
- Godišnja proizvodnja od preko 4 miliona satova
- Kolekcija koju čini oko 1000 različitih modela

Danas poklonici satova najviše cene njihov kvalitet, inovativni dizajn kao i bogatu tradiciju. Svi njihovi satovi su napravljeni kompletno od nerđajućeg čelika. Festina ima bogat asortiman satova pa je prihataju sve generacije.

Najveći deo ponude danas čini nekoliko kolekcija:

-sportska (sa metalnim, kožnim ili narukvicama od kaučuka). Tu se naročito ističu satovi za ronioce - u sebi imaju kompjuter koji prilikom ronjenja automatski beleži temperaturu vode, trenutnu i maksimalnu dubinu, poseduje alarm brzog izrona, memoriju sa podacima o četiri poslednja zarona i još dosta toga. Danas je u ponudi već treća generacija ovih satova koji svojim kvalitetom nadmašuju konkurenciju.

-Modeli od titanijuma koji karakterisa velika čvrstoća i mala težina.

-Ženski i muški modeli modeli sa pozlatom - bicolor.

Festina je danas jedna od vodećih marki u Evropi u proizvodnji satova od zlata (18 karata) u koje se ugrađuju najkvalitetniji švajcarski ETA mehanizmi i od kojih svaki sat predstavlja malo remek delo.

Kvalitet i funkcionalnost su osnovne odlike koje danas karakterišu ovu marku. I kako sam naziv kompanije znači - "Požuri", tako su oni požurili da što pre dostignu svetski vrh u proizvodnji satova gde se danas svakako i nalaze.

Info telefon: 011/380-98-98

DELFIN SERVIS

**RONILAČKE OPREME, IZOLACIONIH
APARATA I KOMPRESORA**

TEL/FAX: ++381(0)21 716-149; ++381(0)21 424-184
MOBIL.: ++381(0)63 538760; E-MAIL: DELFINS@NSCABLE.NET

BUDITE SIGURNI SA NAMA!

HIDROSTATSKI REGULATORI

ZA SVE TIPOVE I PROIZVOĐAČE

- SERVISIRANJE I UGRADNJA ORIGINALNIH DELOVA
- IZDAVANJE ATESTA I GARANCIJE

mares

RONILAČKI APARATI

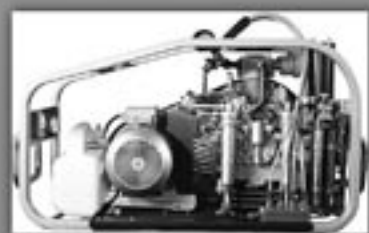
- SERVISIRANJE VENTILA I UGRADNJA ORIGINALNIH DELOVA
- PESKARENJE BOCA, SPOLJA I IZNUTRA
- ANTI-KOROZIVNA ZAŠTITA I BOJADISANJE
- HIDRAULIČKO ISPITIVANJE BOCA I ATESTIRANJE
- GARANCIJA NA SVE IZVRŠENE RADOVE

KOMPRESORI

OVLAŠĆENI SERVIS I PREDSTAVNIŠTVO
BAUER I POSEIDON KOMPRESORA

- SERVISIRANJE I UGRADNJA ORIGINALNIH DELOVA
- IZDAVANJE ATESTA I GARANCIJE
- NABAVKA I PRODAJA NOVIH I POLOVNIH KOMPRESORA

BAUER
KOMPRESSOREN

POSEIDON
KOMPRESSOREN

B-TIMER

Firma „Bauer“ je lansirala nov proizvod za kontrolu rada kompresora. Reč je o B-timeru, uređaju koji se lako i brzo montira na filter sisteme kompresora. Upotreba se predviđa za filter sisteme P21, P31 i P41.

B-timer je samoaktivirajući mini računar koji se koristi za određivanje:

- radnih časova kompresora
- zasićenosti patrone filter sistema kompresora
- obaveze održavanja.

Zasićenost patrone preračunava na osnovu podataka o vremenu, temperaturi, tipu patrone i kapaciteta kompresora. Na displeju se prikazuje grafički prikaz zasićenosti patrone u procentima. Također na osnovu broja radnih časova obaveštava korisnika na obavezu održavanja kod 500, 1000 i 2000 časova ili nakon određenog vremenskog perioda.

B-timer ne zahteva nikakvo spoljašnje napajanje i konekciju na sistem kompresora. Jednostavno je povezan na telo filtera, uz pomoć obujmice (šelna) i stoga je idealan kontrolni uređaj za mobilne kompresore, posebno za benzinske i dizel ronilačke modele.

B-timer se koristi isključivo kao kontrolni uređaj i ne oslobađa korisnika od dodatnog nadzora i testiranja kvalitete medicinskog vazduha filter sistema u skladu sa standardima za medicinski vazduh.

Uređaj se može nabaviti u Delfin servisu sa prevedenim Uputstvom za rukovanje. Stručno osoblje vrši ugradnju i kratku obuku za rukovanje uređajem.

*Delfin Servis, kontakt osoba:
Alajica Boško; 063/538-760.*

EDUKACIJA

Međunarodna verifikacija domaćeg znanja **EVROPSKI SERTIFIKAT I BAUER ZASTUPNIŠTVO ZA DELFIN SERVIS**

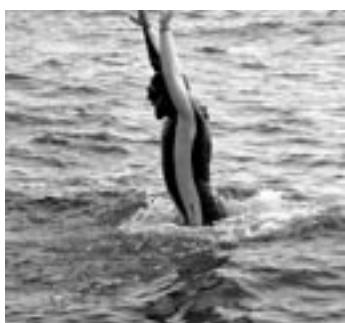
Beč, Austrija

Polovinom aprila 2005. godine, u Beču je organizovan kurs za servisere renomiranog proizvođača kompresora BAUER – POSEIDON. Tom prilikom Boško Alaica, vlasnik DELFIN servisa je boravio u Austriji uspešno završivši obuku prema strogim standardima ovog vrhunskog proizvođača kompresora.

„Već duže vreme čekali smo da dođe do realizacije ovoga kursa, i kada se prilika ukazala nisam se ni trenutka dvoumio. Kurs se sastojao iz teoretskog i praktičnog dela. Za teoriju je bila obezbeđena savremena učionica sa svim nastavnim sredstvima, dok se praktični deo obuke odvijao u samoj fabrici. Na taj način smo najbolje mogli da sagledamo sve neophodne detalje vezane za servisiranje ovih kompresora. Želim da istaknem da je organizator omogućio fenomenalne uslove za izvođenje kursa, a sam prijem je bio srdačan i prijateljski, ali u isto vreme i izuzetno poslovan“ – kaže Boško Alaica.

Boravak u Beču Alaica je iskoristio i za sklapanje ugovora o zastupništvu na prostoru Srbije i Crne Gore koje će se odnositi na servisiranje kompresora, prodaju novih modela, kao i rezervnih delova i prateće opreme.

ZRENJANINCI NAJBOLJI

Poslednjeg dana aprila i prvog dana maja meseca 2005. godine u Petrovcu su se okupili najbolji takmičari Srbije i Crne Gore, u ronjenju na dah. Organizatori takmičenja su bili ronilački klubovi "Hobotnica"-Bar i "Neptun-Mimoza" Tivat, dok su suorganizatori bili RK "Tuljani", RK "Begej" i Asocijacija Ronilačkih Instruktora.

Prvog dana, takmičari su se oprobali u disciplini Blue Jump. Ovaj, ni malo jednostavan vid takmičenja najbolje su uradili takmičari iz RK "Begej" koji i imaju najviše iskustva u ovoj disciplini. Stoga i ne čudi redosled na pobjedničkom tronu: 1. Siniša Tešić (Begej), 2. Ognjen Peđa Tutorov (Begej), 3. Radošević Božidar (Aquanaut-Podgorica) dok je u ženskoj konkurenciji najbolja bila Mirjana Gavrilović (Begej).

Drugi dan takmičenja je bio rezervisan za nadmetanje u dubinskom ronjenju sa konstantnim opterećenjem (constant balast). Iako se očekivala nadmoć domaćih takmičara, pokazalo se da zrenjaninska škola ronjenja na dah, krupnim koracima ide napred. Najdublje se spustio Siniša Tešić (41 metar). Drugo mesto je osvojio Ognjen Peđa Tutorov zaronivši na 34 metra, dok je treće plasirani bio Srđan Dragoslavić (31 metar) iz RK "Aquanaut"-Podgorica. U ženskoj konkurenciji najbolja je bila ponovo Mirjana Gavrilović sa dubinom od 29 metara.

Ukupno gledano, takmičenje je proteklo u najboljem redu, bez ikakvih incidenata a sudije Aleksandar Karjuk i Goran Kaurić su kvalitetno obavili svoj deo posla. Za obezbeđenje ronilaca na maksimalnoj dubini pobrinuo se Petar Počuča. Bazni brod je bio "Downunder" koji se pokazao idealnim za realizaciju ovakvih takmičenja.

Lepo, kvalitetno, sigurno:

DOWNUNDER RESOURCES & HOBOTNICA DIVING CENTER

Visok kvalitet usluge, maksimalna funkcionalnost i hedonistička lepota motorne jahte „Downunder“ su razlog što ova ekipa nema konkurencije među mobilnim ronilačkim centrima na crnogorskoj obali.

Gledajući ovaj brod na vezu u marini Bar, čovek se ne može oteti utisku da gleda u ostvareni san. Jer, šta može više trebati jednom ambicioznom ronioncu, koji želi dohvatiti najskrivene kutke podvodnog sveta, nego jedan ovakav brod? Tačnije, ploveći ronilački centar.

„Downunder Resources LTD“ predstavlja jedan potpuno nov način uživanja u podmorju i avanturama koje ono nudi. Ovaj tim je specijalizovan za jednodnevna, višednevna i nedeljna krstarenja sa ronjenjem. Ili možda i sa pecanjem na otvorenom moru? Zavisi od afiniteta ...

Sve što je neophodno za zabavno i bezbedno ronjenje smešteno je na samom brodu. Na jahti može više dana boraviti šest ronilaca, uživajući u punom komforu koji ona nudi. Postoji osam kabina, kupatilo, dva salona, prostrana pramčana paluba, zaklonjena krmena paluba i veoma funkcionalna zadnja platforma sa koje ronionci lako mogu ući ili izaći iz vode. Kapacitet za jednodnevna ronjenja je deset ronilaca.

Motornu jahtu „Downunder“ pokreću dva snažna dizel agregata od 500 HP. Proizvedena je u Holandiji i preko svega

ima dužinu od 16 metara. Plovi pod zastavom Sjedinjenih Američkih Država. Opremljena je sa dva rezervoara. Tank za gorivo je kapaciteta 5 tona, a u rezervoar za vodu može stati tona, ove ne moru, dragocene tečnosti. Ukupni deplasman broda iznosi 35 tona. Od dodatne pomorske opreme tu su radar, sonar i GPS. Sjajna atmosfera je dopunjena kvalitetnim muzičkim uređajima, televizorom, DVD plejerom ...

Jahtom se upravlja preko dva odvojena komandna mosta od kojih je jedan zaklonjen u kabini, dok se drugi nalazi na gornjoj platformi. Gornja platforma je centar logističke podrške. Tu su smešteni kompresori za vazduh i nitroks, a posebno je praktično to što je pneumatska instalacija sprovedena na donju, krmenu platformu pa nema napornog nošenja boca. Na gornjoj platformi je smešten i brzi gumeni čamac marke „Mercury“ sa motorom od 25 HP.

Sve u svemu, ovo je brod kojim se može dospeti do bilo kog dela crnogorske obale, pa i dalje ... Osim svega navedenog, „Downunder“ se pokazao veoma praktičnim i pouzdanim kao matični, bazni brod prilikom organizovanja ronilačkih takmičenja.

Dakle, kada podvučete crtu, pred vama je brod sa luksuznim kabinama, prvoklasnom logističkom podrškom i ljubaznom i iskusnom posadom. Ostaje vam samo da ronite, kao u snu ...

www.divemontenegro.com phone: +381 69 49 56 04

Nautička & ronilačka oprema

Centrala:
+381 82 675 000, 675 001
email una@cg.yu
Park bb, 85320 Tivat, Crna Gora SCG

Prodavnice:
"SIPA" Tivat 082 672 530
"SIPA" Podgorica 081 873 485
"SIPA" Herceg Novi 069 047557
"SIPA" Bar 085 314 274
"SIPA" Budva 086 456 325

Sa nama se love najbolje ribe!

PREDLOG ZA PRESTRUKTURACIJU SOPAS-a U NAČELU

Zbog lošeg finansijskog stanja u Srpskom ronjenju što uzrokuje i lošu organizaciju i upravljanje Savezom, napravljen je ovakav koncept predloga koji će se odnositi na sve ronioce u Republici, bez obzira kojoj asocijaciji pripadaju, a koji u načelu podržava dobar deo klubova i pojedinaca iz ronilačkog okruženja.

Ideja je da ovom koncepcijom Saveza napravimo instituciju koja će realno pomoći razvoju ronilačkih aktivnosti i ronilačkog sporta u Srbiji.

Kako trenutno stvari stoje, SOPAS poseduje najčvršću liniju prepoznavanja u nadležnim institucijama Republike, stoga je predlog da se ta linija iskoristi za dobrobit svih ronioca i klubova u Srbiji.

Prvi korak je da se izvrši evidentiranje asocijacija, klubova, organizacija i pojedinaca koji se bave ronjenjem u Srbiji. Evidentiranjem se obezbeđuje prepoznavanje subjekta u pravnim osnovama za dalju komunikaciju. Omogućava se procena imovinskog i kadrovskog stanja koje presudno pri konkurisanju za dobijanje kredita za obnovu opreme i osnovnih sredstava. Takođe, omogućava se tačna evidencija obučanih kadrova i kvalitet obuke što je presudno za preporuku od strane Saveza polaznicima gde da počnu ili nastave svoju dalju edukaciju. Omogućava se tačna evidencija klubova i takmičara koji ostvaruju rezultate i koji mogu konkurisati za dobijanje stipendija ili jednokratne pomoći. Dostupan je tačan uvid u raspored i razvijenost ronilačkih aktivnosti na teritoriji cele Srbije, što omogućava plansko razvijanje istih povoljnijim kreditnim aranžmanima ili jednokratnom pomoći. Ima se uvid u organizacije koje se bave podvodnim radovima, kao i u kvalitet i standard opreme kojom iste izvode, pa shodno tome Savez istima može obezbediti kredit ili lizing za nabavku potrebne opreme ili preporučiti udruživanje sa najbližom organizacijom u regionu.

Konkretno je pronađen način za ostvarenje ovakvog plana u finansijskom smislu jer je napravljena struktura finansijske podrške za ovakvu ideju. Najveći deo prihoda će biti ostvaren donacijama Privrednih organizacija u kojima su prijatelji ronilačkog sporta, manji deo će se ostvariti članarinom. Ovakva struktura i učešće svih koji se bave podvodnim aktivnostima daje jak argument Savezu da konkuriše za deo sredstava koje će pridodati Ministarstvo. Finansijska lica i Banke koje su uključene u ovaj plan će pružiti podršku za konkretne projekte u smislu kreditiranja istih ili obezbeđivanja lizinga u slučaju osnovnih sredstava.

Preporuka Upravnom Odboru

Da sagleda svoju strukturu članstva i eventualno izvrši zamenu kadrova koji nisu u stanju da isprate ovakvu

organizaciju koja zahteva veliku materijalnu i moralnu odgovornost. Sa obzirom da članovi upravnog odbora treba rade bez finansijske nadoknade, isti bi trebalo da budu finansijski nezavisni, u smislu da imaju prihode koji bi im obezbedili slobodu da se posvete upravljanju Savezom. Obaveza članova upravnog odbora je da pored redovnih zadataka, konstantno šire mrežu donatora ili na drugi način pune budžet Saveza.

Preporuka Nastavnoj Komisiji

Da uvrsti u svoje članstvo sposobne Instruktoze (iz bilo koje svetske asocijacije) po regionalnom principu, čiji bi zadatak bio da budu stalno na usluzi klubovima ili samostalnim instruktorima u svom regionu.

Preporuka Sportskoj Komisiji

Da uvrsti u svoje članstvo ljude koji su se pokazali i dokazali u dosadašnjem radu i organizaciji takmičenja po regionalnom principu, čiji bi zadatak bio da budu stalno na usluzi klubovima i takmičarima u svom regionu.

Preporuka klubovima i samostalnim instruktorima

Da do kraja tekuće godine svoje poslovanje usaglase za zakonom o sportu ili sa zakonom o preduzećima. Što praktično znači da klubovi (udruženja građana) treba da obavljaju samo delatnosti koje su vezane za neprofitabilne organizacije. Samostalni Instruktori ili klubovi koji naplaćuju obuku kandidatima da svoju delatnost prilagode zakonu, to jest pravilu poslovanja u profitabilnim organizacijama ili zakonu o poslovanju pojedinaca preduzetnika.

Poziv

Pozivamo sve zainteresovane iz ronilačkog okruženja koji vide sebe kao stalni kadar u ovakvom sistemu da se jave sa predlogom ili idejama. Svi koji konkurišu za neku funkciju u komisijama čiji su kadrovi plaćeni za svoj rad, pored opštih generalija treba da dostave u pismenoj formi svoje viđenje funkcije koju bi obavljali (sa pravima i obavezama) i okvirni iznos nadoknade za koju bi obavljali pomenutu funkciju.

Za sva obaveštenja ili predloge i konkurisanje za neku funkciju možete se informisati ili poslati putem e-mail SOPAS- a ili na e-mail petar_extremedive@yahoo.com ili putem telefona u SOPAS ili na telefon +381 11 311 54 84, kontakt Petar Počuča.

PREDSTAVLJENA OVOGODIŠNJA KOLEKCIJA

Svake godine sve ozbiljnije i kvalitetnije. Ova rečenica najbolje opisuje ovogodišnju ponudu i novitete proizvođača ronilačke opreme Seac Sub. Već drugu godinu za redom ovaj italijanski brend u saradnji sa distributerom za BIH, preduzećem „Beuti SPORT“ organizuje okupljanje značajnijih ronilačkih klubova i centara u cilju prezentovanja noviteta u svojoj zaista bogatoj ponudi. Ove godine sastanku su prisustvovali klubovi iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Republike Srpske, Srbije i Crne Gore. Prezentaciju je vodila gospođa Alesandra Kožulić (regionalni direktor) uz pomoć jednog od tehničkih direktora u Seac-u gospodina Fabricia Baronia.

Utisak je da je najveći kvalitativni iskorak napravljen kod kompenzatora plovnosti, a zanimljiva je i kolekcija izuzetno kvalitetnih ronilačkih noževa. To nikako ne znači da ostala oprema zaostaje, već naprotiv – kod pomenutih delova kvalitet je toliko podignut da pomalo baca senku na ostatak opreme. Naime, modeli BCD-ja ICARO TEC, ICARO i PRO 2000 ADV plene finalnom obradom, funkcionalnošću i kvalitetom materijala. Serija ronilačkih noževa RIP je

napravljen od najčvršćih vrsta nerđajućeg čelika, izuzetne oštine sa zadivljujućim tehničkim rešenjima montaže i sigurnosnih sistema.

Ako se izuzme oficijelni deo prezentacije, sigurno je da je mostarski miting bio prilika za međusobnu razmenu mišljenja kolega ronilaca iz bivših jugoslovenskih republika, kao i za dogovore o budućoj saradnji.

SUBOTICA

SEMINAR RONILAČKIH INSTRUKTORA

Seminari su uvek bili događaji na kojima bi ljudi iz „branše“ mogli da razmene iskustva i čuju novosti iz njihove struke. Tako je bilo 7. maja, u Subotici gde je KPA „Spartak“ bio organizator i domaćin jednog ovakvog skupa. Đorđe Branisavljević je ispred domaćina pozdravio okupljene instruktore i ronioce naglasivši da je velika šteta što instruktorska savetovanja nisu češća i da se nada da će subotičko savetovanje biti nastavljeno i narednih godina. Učešće u izlaganjima su izeli Petar Počuča sa temom „Opravdanost upotrebe nitroxa i aparata poluzatvorenog i zatvorenog kruga u reaktivnom ronjenju“, zatim Predrag Bajčetić koji je izneo kraću analizu akcije vađenja autobusa potonulog u Tisi, Dražen Valerijev direktor SSI na prostoru bivše Jugoslavije i Đorđe Branisavljević koji je komentarisao i objasnio inicijativu za rekonstrukciju ronilaštva u Srbiji kao i ideju o udruživanju SOPAS-a i RSS-a.

Iako su sve teme bile jako interesantne, posebnu pažnju je privukla prezentacija Dražena Valerijeva tokom koje je predstavljena SSI (Scuba Schools International) jedna od najmodernijih i trenutno među najjačim školama ronjenja u svetu. Očigledna je bila rešenost da SSI u narednom periodu nastupi i u našoj zemlji, pa su se okupljeni instruktore i ronionci raspitivali o sistemu obuke, crossover kursovima, administraciji i edukativnom materijalu. Na savremen način prezentovano je sve šta ovaj sistem ronilačke obuke nudi i u skorije vreme se može očekivati još jedan takmac u ronilačkoj utakmici.

SCUBA DIVING TEAM SVET RONJENJA RONJENJA TOKOM CELE GODINE!

Ronilački klub SDT Svet Ronjenja je jedan od retkih klubova koji ima akcija tokom cele godine. Kontinuirana obuka i teninzi rezultiraju sve većim brojem zaljubljenika u podmorje. U narednim redovima prikazaćemo samo neke od njih.

Poslednjih dana decembra prošle godine Ivana Orlović (OWSI), Janez Kranjc (AI) i Dragan Jovović (DM) su sa ostalim klubovima učestvovali u kićenju jelke pod vodom, na jezeru Ada Ciganlija. Iako je voda bila svega 4° C ronjenje je bilo fenomenalno, a članovi SDT Svet Ronjenja za narednu godinu najavljuju dolazak u znatno većem broju.

Početkom februara završen je kurs za PADI Advanced Open Water Diver. Ronioci su veoma uspešno savladali teoretski i posebno praktični deo obuke. Ovo je prva generacija ronilaca u našem klubu koja je završila ovaj stepen obuke prema PADI AOWD programu.

Svoje vatreno/vodeno krštenje su tokom ove ekskurzije imali i dive masteri koji su obuku završili u našem klubu. Kurs su uspešno položili Dragan Jovović, Uroš Ristić, Dragan Gagić, Predrag Jovanović, Miloš Jovanović i Dejan Romčević. Iako dolaze iz različitih klubova, a i ronilačkih škola sa velikim oduševljenjem i entuzijazmom su prihvatili i savladali PADI program obuke, stekavši na taj način svoju prvu profesionalnu ronilačku kategoriju.

„Uskršnje ronjenje“ za Prvomajске praznike. Trenažna ronjenja našeg kluba se sa majskim danima uveliko zahuktavaju. I ove godine smo izabrali akvatorij od uvale Jaz pa sve do Rta Platamuni i crkvice Sveti Nikola. Pošto su nam vremenski uslovi išli na ruku, ostalo nam je samo da uživamo u lepoti crnogorskog podmorja.

Ronjenja su svakodnevna na jezerima Srbije: Ada Ciganlija, Bela Crkva, Kovinska šljunkara ... gde naši ronoci stiču dragocena iskustva.

Scuba Diving Team SVET RONJENJA vas poziva da nam se pridružite u narednim ronilačkim akcijama. Ukoliko ste početnik završite neki od kurseva po PADI programu (OWD, AOWD, RD i DM), a ako ste već iskusan ronilac krenite sa nama u nove ronilačke pustolovine (Crnogorsko primorje, Crveno More, kontinentalna jezera Srbije ...)!
Info:
+ 381 63 84 85 985, + 381 63 77 06 670
e-mail: svetronjenja@yahoo.com

PANČEVAČKI BAZEN – OAZA PLAVETNILA

Na sportskom centru „Strelište“ već više od dvadeset godina se okupljaju svi oni čiji sportovi imaju zajednički imenitelj: vodu. Naravno, reč je o pančevačkim bazenima koji posluju u okviru JKP „Mladost“ iz Pančeva. Dolazak kupališne sezone smo iskoristili da popričamo sa upravnikom bazena gospodinom Maksimović Milentijem.

„U našem sportskom centru postoje tri bazena od kojih je jedan otvoreni olimpijskih dimenzija i dva zatvorena. Veliki zatvoreni bazen je 25 metara dugačak a 17 širok, dok su proporcije malog 12 puta 7 metara. Ovi bazeni rade poslednjih dvadeset godina i možemo se pohvaliti da iz godine u godinu sve više podižemo kvalitet naših usluga. Po kvalitetu vode spadamo u sam vrh bazena u Srbiji. Da to nije samo slovo na papiru govore rezultati analiza vode koje tri puta nedeljno sprovode stručnjaci Zavoda za zaštitu zdravlja. Ako dodamo da naši zaposleni, svakodnevno, dodatno proveravaju vodu, nema razloga da ne budemo sto procentno sigurni u ispravnost vode na našim bazenima. Za punjenje bazena se koristi vodovodska voda koju tretiramo sa 0,4 % hlora po kubiku.“- kaže upravnik bazena Maksimović Milentije – Maksa za RONILAČKI SVET. Zanimljivo je da se kompletna voda profiltrira dva puta dnevno. Temperatura vode je 25.5° C.

Na bazenima je uvek živo i možemo reći da je angažovan „od jutra do mraka“ svakoga dana, osim ponedeljka koji je dan rezervisan za odmor vode. Dan počinje sa jutarnjim treninzima raznih sportskih klubova. Smenjuju ih termini za rekreaciju građana koji traju do poponevnih sati, kada se u bazen vraćaju sportisti. Na bazenu se rekreiraju i deca ometena u razvoju, kao i deca sa posebnim potrebama. Od klubova su redovni plivači, vaterpolisti, ronioci, veslači ... Škola plivanja sa svojim programom za obuku neplivača ima oko pet ciklusa godišnje. Ovaj program obuhvata sve učenike drugog razreda osnovnih škola.

Jedna od novina na pančevačkom bazenu je mogućnost organizovanja rođendanskih proslava u okruženju malog ili velikog zatvorenog bazena, uz obavezno prisustvo bazenskog spasioca.

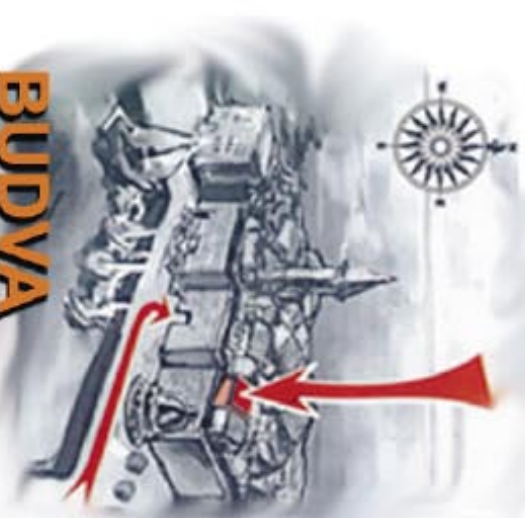
Planovi uprave bazena su veoma ambiciozni i veliki. U narednom periodu uradiće se obnova kompletne hidroizolacije korita bazena, zatim nabavka robota za usisavanje dna, specijalna mašina za čišćenje pločica i još puno toga ... Nama ostaje da sačekamo realizaciju ovih zaista dobrih ambicija i da tada još više uživamo u korišćenju pančevačkih bazena.

Vizija i entuzijazam - Maksimović Milentije, upravnik pančevačkog bazena

**Monti
mare
shop**

BUDVA

Stari Grad C. Dušana 7

Tel: 086 402 466

mob:069021922

mob:067540407

montimare@cg.yu

NAJVEĆA I NAJPOVOLJNIJA PONUDA

-Izdavanje ron. dozvola

-Razan servis

mares
just
add
water

 technisub

OMERSUB
DIVE EQUIPMENT

Cressi-sub

6703/1

6703/2

FESTINA

6703/3

SERIJA 6703 PROFUNDO

- Baterija: CR 2016
- Kućište: nerđajući čelik
- Narukvica: kaučuk
- Vodootporan: do 200 metara
- Elektronski dubinomtar
- Alarm brzog izrona, maksimalna dubina, start i kraj ronjenja, najniža temperatura, štoperica i NO DECO tabela
- Interna memorija: četiri poslednja zaranjanja

CENA: 27 920, 00 din.

BPM
WATCHES

INFO TEL.:
011/380 98 98